

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.6.2010
E(2010)3667 τελικό

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11.6.2010

σχετικά με τη θέσπιση του Εγχειριδίου για την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης και την επιτόπια συνεργασία Σένγκεν

(Τα κείμενα στη βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, ελληνική, εσθονική, ισπανική, ιταλική, λετονική, λιθουανική, μαλτεζική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα, είναι τα μόνα αυθεντικά)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11.6.2010

σχετικά με τη θέσπιση του Εγχειριδίου για την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης και την επιτόπια συνεργασία Σένγκεν

(Τα κείμενα στη βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, ελληνική, εσθονική, ισπανική, ιταλική, λετονική, λιθουανική, μαλτεζική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα, είναι τα μόνα αυθεντικά)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13^{ης} Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων)¹, και ιδίως το άρθρο 51,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 ορίζει τους κανόνες της Ένωσης για την έκδοση θεωρήσεων απλής διέλευσης ή διέλευσης με πρόθεση διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ανά εξάμηνη περίοδο.
- (2) Το άρθρο 51 του κώδικα θεωρήσεων ορίζει ότι πρέπει να καταρτιστούν επιχειρησιακές οδηγίες για την πρακτική εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εναρμονισμένη εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Καταρτίστηκε Εγχειρίδιο για την εξέταση των αιτήσεων θεώρησης και την τροποποίηση χορηγηθεισών θεωρήσεων. Είναι εξίσου ενδεδειγμένο να καταρτιστεί ένα «Εγχειρίδιο για την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης και την επιτόπια συνεργασία Σένγκεν». Το συγκεκριμένο Εγχειρίδιο θα πρέπει να περιλαμβάνει οδηγίες, παραδείγματα ορθών πρακτικών και συστάσεις απευθυνόμενες στις κεντρικές και προξενικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με την οργάνωση και τη λειτουργία των προξενικών υπηρεσιών και τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν.

¹ ΕΕ L 243 της 15.9.2009, σ. 1.

- (3) Για να εξασφαλιστεί η άριστη χρήση του Εγχειριδίου από το σύνολο των αρμοδίων εθνικών αρχών, η Επιτροπή θα θέσει στη διάθεση των κρατών μελών το Εγχειρίδιο σε ηλεκτρονική μορφή, όπως ορίζεται στο άρθρο 53 παράγραφος 2 του κώδικα θεωρήσεων.
- (4) Η Επιτροπή θα εξασφαλίζει την τακτική ενημέρωση του Εγχειριδίου.
- (5) Για να εξασφαλιστεί η εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία των προξενικών αρχών και με τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών, τα κράτη μέλη πρέπει να δώσουν στις σχετικές αρχές τους την εντολή να χρησιμοποιούν το συνημμένο Εγχειρίδιο ως οδηγό για την οργάνωση των προξενικών υπηρεσιών και τη συνεργασία με τις αρχές άλλων κρατών μελών σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο.
- (6) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν το Εγχειρίδιο για να ενημερώνουν το προσωπικό που είναι διορισμένο στις προξενικές αποστολές, ιδιαίτερα όσον αφορά τα καθήκοντα και τη λειτουργία της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν.
- (7) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δε συμμετείχε στη θέσπιση του κανονισμού ΕΚ αριθ. 810/2009 και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2009 αναπτύσσει το *κεκτημένο* Σένγκεν βάσει των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία κοινοποίησε, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, με επιστολή της 2ας Φεβρουαρίου 2010, τη μεταφορά του εν λόγω *κεκτημένου* στο εθνικό της δίκαιο. Επομένως, δεσμεύεται βάσει του διεθνούς δικαίου να εφαρμόσει την παρούσα απόφαση.
- (8) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του *κεκτημένου* Σένγκεν στο οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου της 29^{ης} Μαΐου 2000 σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του *κεκτημένου* Σένγκεν². Ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δε συμμετέχει στην θέσπισή του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (9) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του *κεκτημένου* Σένγκεν, στο οποίο η Ιρλανδία δεν συμμετέχει σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του *κεκτημένου* Σένγκεν³. Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δε συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (10) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του *κεκτημένου* Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το Βασίλειο της Ιρλανδίας

² ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.

³ ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.

και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση αυτών των δύο κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του *κεκτημένου Σένγκεν*⁴, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1, σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου της 17^{ης} Μαΐου 1999 σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συγκεκριμένης συμφωνίας.⁵

- (11) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του *κεκτημένου Σένγκεν*, υπό την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του *κεκτημένου Σένγκεν*⁶, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1, σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ⁷ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ⁸ του Συμβουλίου.
- (12) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του *κεκτημένου Σένγκεν* κατά την έννοια της συμφωνίας που υπεγράφη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν σχετικά με την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του *κεκτημένου Σένγκεν*, που εμπίπτει στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1, σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/261/ΕΚ⁹ του Συμβουλίου και το άρθρο 3 της απόφασης 2008/262/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁰.
- (13) Όσον αφορά την Κύπρο, η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη βασισμένη στο *κεκτημένο Σένγκεν* ή αναφερόμενη σε αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003.
- (14) Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη βασισμένη στο *κεκτημένο Σένγκεν* ή αναφερόμενη σε αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2005.
- (15) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής θεωρήσεων,

⁴ EE L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁵ EE L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

⁶ EE L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁷ EE L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

⁸ EE L 53 της 27.2.2008, σ. 1.

⁹ EE L 83 της 26.3.2008, σ. 3.

¹⁰ EE L 83 της 26.3.2008, σ. 5.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το Εγχειρίδιο σχετικά με την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης και την επιτόπια συνεργασία Σένγκεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη:

- διαβιβάζουν το Εγχειρίδιο που αναφέρεται το άρθρο 1 στις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την οργάνωση και τη λειτουργία των τμημάτων θεώρησης και με τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο·

και

- δίνουν εντολή στις αρμόδιες αρχές τους να χρησιμοποιούν το Εγχειρίδιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ως εργαλείο αναφοράς για την οργάνωση των προξενικών υπηρεσιών και τη συνεργασία με τις αρχές άλλων κρατών μελών σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επίσης το Εγχειρίδιο για την ενημέρωση του προξενικού προσωπικού που είναι τοποθετημένο στις προξενικές αποστολές, όσον αφορά κυρίως τα καθήκοντα και τη λειτουργία της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου, τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, την Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, την Ιταλική Δημοκρατία, την Κυπριακή Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Λετονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, την Πορτογαλική Δημοκρατία, τη Ρουμανία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας.

Βρυξέλλες, 11.6.2010

*Για την Επιτροπή
Cecilia MALMSTRÖM
Μέλος της Επιτροπής*

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ**
Για την Γενική Γραμματέα,

Jordi AYET PUIGARNAU
Διευθυντής της Γραμματείας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

***ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕΝΓΚΕΝ***

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν Εγχειρίδιο περιλαμβάνει τις κατευθυντήριες γραμμές για την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης και την επιτόπια συνεργασία Σένγκεν. Προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την κοινή πολιτική θεώρησης από τις κεντρικές και προξενικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της λειτουργίας των προξενικών υπηρεσιών και τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών, σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο.

Το παρόν Εγχειρίδιο καταρτίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 51 του κώδικα θεώρησης. Το Εγχειρίδιο δεν δημιουργεί καμιά νομικά δεσμευτική υποχρέωση για τα κράτη μέλη ούτε θεσπίζει νέα δικαιώματα ή υποχρεώσεις για τα άτομα που ενδέχεται να αφορά. Μόνον οι νομικές πράξεις επί των οποίων βασίζεται ή στις οποίες παραπέμπει το Εγχειρίδιο παράγουν νομικά δεσμευτικά αποτελέσματα και μπορούν να τύχουν επίκλησης ενώπιον εθνικών δικαστηρίων.

ΜΕΡΟΣ Ι: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ

1. Βέλτιστες πρακτικές κατά την οργάνωση των τμημάτων θεώρησης

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 13 παράγραφος 6 και άρθρο 37

1.1. Κατανομή καθηκόντων και προστασία του προσωπικού

Προκειμένου να διατηρηθούν τα επίπεδα επαγρύπνησης και να μην εκτίθεται το προσωπικό σε τοπικές πιέσεις, πρέπει να δημιουργηθεί, κατά περίπτωση, ένα σύστημα εναλλαγής του προσωπικού που ασχολείται άμεσα με τους αιτούντες θεώρηση. Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε σαφώς καθορισμένες διαρθρώσεις εργασίας και σε σαφή κατανομή ευθυνών μεταξύ των προσώπων που είναι αρμόδια να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις.

Όταν θα τεθεί σε ισχύ το σύστημα συλλογής βιομετρικών στοιχείων, αυτά τα στοιχεία θα πρέπει να συγκεντρώνονται από μέλη του προσωπικού εξειδικευμένα και δεόντως εξουσιοδοτημένα. Μόνο περιορισμένος αριθμός δεόντως εξουσιοδοτημένων μελών του προσωπικού έχει πρόσβαση, για να εισάγει ή να συμβουλευθεί δεδομένα, στο Σύστημα Πληροφοριών για τις Θεωρήσεις (VIS) και, για να συμβουλευθεί δεδομένα, στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) και σε άλλες απόρρητες πληροφορίες. Θα πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για να παρεμποδιστεί κάθε μη επιτρεπόμενη πρόσβαση σε αυτές τις βάσεις δεδομένων.

1.2. Φύλαξη και χρήση μη συμπληρωμένων αυτοκόλλητων θεωρήσεων

Κατάλληλα μέτρα ασφάλειας με σκοπό την αποτροπή οποιασδήποτε απάτης ή απώλειας πρέπει να εφαρμοστούν όσον αφορά τη φύλαξη και τη χρήση των αυτοκόλλητων θεωρήσεων. Τα προξενεία θα πρέπει να τηρούν λογαριασμό των αποθεμάτων τους σε αυτοκόλλητες θεωρήσεις και αρχεία για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε κάθε αυτοκόλλητη θεώρηση.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική για την φύλαξη αποθεμάτων και την καταχώρηση μη συμπληρωμένων αυτοκόλλητων θεωρήσεων: τα προξενεία των κρατών μελών οφείλουν να τηρούν ηλεκτρονικό λογαριασμό των αποθεμάτων τους σε μη συμπληρωμένες αυτοκόλλητες θεωρήσεις και να καταχωρούν ηλεκτρονικά τη χρήση κάθε αυτοκόλλητης θεώρησης.

2. Προσωπικό που διατίθεται για την εξέταση των αιτήσεων και την παρακολούθηση των προξενείων

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 38

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλο και επαρκές προσωπικό για την άσκηση των καθηκόντων που αφορούν την εξέταση των αιτήσεων, κατά τρόπο που να εξασφαλίζει εύλογη και εναρμονισμένη ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στο κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο έχει οργανωθεί η συγκέντρωση των αιτήσεων θεώρησης. Η κατανομή του προσωπικού θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις εποχιακές περιόδους αιχμής.

Οι εγκαταστάσεις θα πρέπει να είναι λειτουργικές και να λαμβάνονται τα δέοντα μέτρα ασφάλειας.

Οι κεντρικές αρχές των κρατών μελών πρέπει να εξασφαλίζουν την δέουσα κατάρτιση του εκπατισμένου προσωπικού και του προσωπικού που προσλαμβάνεται τοπικά. Είναι υποχρεωμένες να τους χορηγούν πλήρεις, επακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες για τη σχετική εθνική νομοθεσία και τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κεντρικές αρχές των κρατών μελών φροντίζουν ώστε οι λεπτομέρειες εξέτασης των αιτήσεων να αποτελούν το αντικείμενο συχνών και κατάλληλων ελέγχων. Εάν διαπιστώνουν ελλείψεις στις διατάξεις του κώδικα θεωρήσεων, θα πρέπει να λαμβάνονται διορθωτικά μέτρα.

3. Διαπίστευση εμπορικών διαμεσολαβητών

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 45

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεργάζονται με εμπορικούς διαμεσολαβητές για την υποβολή των αιτήσεων, αλλά όχι για τη συλλογή βιομετρικών στοιχείων.

Η συνεργασία με τους εμπορικούς διαμεσολαβητές για την υποβολή αιτήσεων θεώρησης πρέπει να διακρίνεται από τη συνεργασία με εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών για την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης (βλ. μορφές οργάνωσης της παραλαβής των αιτήσεων θεώρησης στο Μέρος IV).

3.1. Διαδικασίες παροχής διαπίστευσης

Η συνεργασία με έναν εμπορικό διαμεσολαβητή πρέπει να βασίζεται στην παροχή διαπίστευσης από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους. Η παροχή διαπίστευσης εξαρτάται από την προηγούμενη επαλήθευση των ακόλουθων ζητημάτων:

- (α) τρέχον καθεστώς του εμπορικού διαμεσολαβητή: ισχύουσα άδεια, εγγραφή στο εμπορικό μητρώο και επαφές με τράπεζες·
- (β) υφιστάμενες συμβάσεις με εμπορικούς εταίρους εγκατεστημένους στα κράτη μέλη που προσφέρουν κατάλυμα και άλλες υπηρεσίες στα πλαίσια οργανωμένου ταξιδιού·
- (γ) συμβάσεις με εταιρείες μεταφορών, που πρέπει να περιλαμβάνουν ταξίδι μετάβασης καθώς και κατοχυρωμένο και μη τροποποιήσιμο ταξίδι επιστροφής.

3.2. Παρακολούθηση

Οι εγκεκριμένοι εμπορικοί διαμεσολαβητές παρακολουθούνται τακτικά με αιφνίδιους ελέγχους που περιλαμβάνουν συναντήσεις ή τηλεφωνική επικοινωνία με τους αιτούντες. Οι έλεγχοι αυτοί θα πρέπει να καλύπτουν τα ταξίδια και το κατάλυμα, την παρεχόμενη ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση στην περίπτωση μεμονωμένων ταξιδιωτών και, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, επαλήθευση των εγγράφων που αφορούν ομαδική επιστροφή.

3.3. Ανάκληση της διαπίστευσης

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να ανακαλούν τη διαπίστευση ενός εμπορικού διαμεσολαβητή εάν κρίνουν ότι δεν τηρεί πλέον τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική: Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να αξιολογούν **κάθε έτος** τη συνεργασία με τους εγκεκριμένους εμπορικούς διαμεσολαβητές και να ανανεώνουν ή να ανακαλούν τη διαπίστευσή τους ανάλογα.

3.4. Ανταλλαγή πληροφοριών

Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, πρέπει να υπάρχει ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις επιδόσεις των διαπιστευμένων εμπορικών διαμεσολαβητών και κυρίως για τις διαπιστωθείσες παρατυπίες και τις απορρίψεις αιτήσεων θεώρησης που υποβλήθηκαν από εμπορικούς διαμεσολαβητές, καθώς και για κάθε άλλη διαπιστωθείσα μορφή απάτης σχετικά με τα ταξιδιωτικά έγγραφα ή τη μη διεξαγωγή προγραμματισμένων ταξιδιών.

Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, τα προξενία πρέπει να ανταλλάσσουν τους καταλόγους των διαπιστευμένων από αυτά εμπορικών διαμεσολαβητών, των οποίων η διαπίστευση ανακλήθηκε, προσδιορίζοντας τους λόγους που οδήγησαν σε αυτή την ανάκληση.

3.5. Καθεστώς εγκεκριμένου προορισμού (ΚΕΠ)

Στις 12 Φεβρουαρίου 2004, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και η Εθνική Διοίκηση Τουρισμού της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας υπέγραψαν μνημόνιο συμφωνίας για τις θεωρήσεις και τα συναφή ζητήματα προκειμένου να διευκολύνουν τα ταξίδια που πραγματοποιούνται από ομάδες κινέζων τουριστών στα κράτη μέλη. Αυτό το μνημόνιο συμφωνίας εφαρμόζεται από την 1η Σεπτεμβρίου 2004. Η Δανία, η Ισλανδία, η Νορβηγία και η Ελβετία συνήψαν χωριστές συμφωνίες ΚΕΠ με την Εθνική Διοίκηση Τουρισμού της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Το μνημόνιο συμφωνίας περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για την διαπίστευση, την παρακολούθηση και τις ενδεχόμενες κυρώσεις που εφαρμόζονται στα ταξιδιωτικά πρακτορεία στο πλαίσιο του συστήματος ΚΕΠ.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 2004, η Επιτροπή διατύπωσε σύσταση σχετικά με την εφαρμογή του μνημονίου συμφωνίας¹¹, στην οποία πρότεινε κοινές διαδικασίες όσον αφορά την διαπίστευση των ταξιδιωτικών γραφείων, τα σήματα ταυτοποίησης των συνοδών, τις πρακτικές λεπτομέρειες συνεργασίας με τους συνοδούς τους, προσδιορίζοντας επιπλέον τις προειδοποιήσεις που μπορούν να απευθυνθούν στα ταξιδιωτικά πρακτορεία και τις ανακλήσεις της διαπίστευσης που μπορούν να τους επιβληθούν. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη σύσταση, η Επιτροπή είναι επιφορτισμένη με την κατάρτιση και την ενημέρωση του καταλόγου των συνοδών και με την ενημέρωση των κινεζικών αρχών για τις κυρώσεις που επιβάλλονται στα ταξιδιωτικά πρακτορεία.

4. Γενικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους αιτούντες

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρα 47 και 48

Πέραν των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό σχετικά με τις ιθαγένειες και τις κατηγορίες υπηκόων που υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για να εισέλθουν στην επικράτεια των κρατών μελών και/ή για να διέλθουν από τις διεθνείς ζώνες διέλευσης των αεροδρομίων των κρατών μελών, οι κεντρικές αρχές και τα προξενία των κρατών μελών

¹¹ ΕΕ L 296 της 21.9.2004 σ. 23.

οφείλουν εξίσου να θέτουν στη διάθεση του κοινού όλες τις δέουσες πληροφορίες που αφορούν τις αιτήσεις θεώρησης.

Τοπικά, οι πληροφορίες θα πρέπει να είναι εναρμονισμένες στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, με τη βοήθεια ενός κοινού ενημερωτικού δελτίου που αναφέρει τα διάφορα ήδη θεωρήσεων (και περιέχει, ενδεχομένως, έναν κοινό κατάλογο δικαιολογητικών, βλ. το τμήμα II, σημείο 1.1).

4.1. Το κοινό πρέπει να λαμβάνει όλες τις πληροφορίες που αφορούν τα κριτήρια, τους όρους και τις διαδικασίες που ισχύουν για τις αιτήσεις θεώρησης, και κυρίως τις ακόλουθες πληροφορίες:

- το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να εξετάσει μία αίτηση θεώρησης και να αποφανθεί σχετικά με αυτήν (καθώς και πληροφορίες για ενδεχόμενη εκπροσώπηση άλλου κράτους μέλους ή από άλλο κράτος μέλος)·
- τα έγγραφα που πρέπει να προσκομισθούν κατά την υποβολή αίτησης θεώρησης *)·
- τον τόπο στον οποίο πρέπει να υποβληθεί η αίτηση (στο προξενείο του αρμόδιου κράτους μέλους ή του εκπροσώπου κράτους μέλους, σε κοινό κέντρο υποβολής αιτήσεων*)·
- εάν οι αιτήσεις συγκεντρώνονται από εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών, τόσο το προξενείο του κράτους μέλους όσο και ο εξωτερικός πάροχος υπηρεσίας πρέπει να θέτουν στη διάθεση του αιτούντος πληροφορίες σχετικά με τα τέλη εξυπηρέτησης που οφείλει να καταβάλει και να τον ενημερώνουν για τη δυνατότητα υποβολής της αίτησης απευθείας στο προξενείο του κράτους μέλους·
- το τέλος θεώρησης που πρέπει να καταβληθεί κατά την υποβολή αίτησης· ο αιτών πρέπει να διαθέτει πληροφορίες όσον αφορά τα τέλη που ισχύουν για τις διάφορες κατηγορίες αιτούντων και τις κατηγορίες αιτούντων που απαλλάσσονται από την καταβολή τελών. Πληροφορίες πρέπει να δίνονται επίσης σχετικά με το νόμισμα στο οποίο πρέπει να καταβληθεί το τέλος και με τις λεπτομέρειες που αφορούν την πληρωμή του τέλους. Θα πρέπει να ορίζεται ρητά ότι η απόρριψη της αίτησης δεν δικαιολογεί επιστροφή των τελών·
- τον χρόνο υποβολής της αίτησης·
- το κατά πόσον ο αιτών πρέπει να ορίσει συνάντηση, και σε μια τέτοια περίπτωση, πώς και πότε μπορεί να συμφωνηθεί συνάντηση *)·
- το κατά πόσον μπορεί να υποβληθεί αίτηση μέσω διαπιστευμένου εμπορικού διαμεσολαβητή, π.χ. ταξιδιωτικού πρακτορείου·
- τις προθεσμίες που ισχύουν για την εξέταση και τη λήψη απόφασης σχετικά με αίτηση θεώρησης (συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τις τρίτες χώρες των οποίων οι υπήκοοι ή ειδικές κατηγορίες υπηκόων υποβάλλονται σε προηγούμενη διαβούλευση *)·

**) Συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για τις διαδικαστικές εγγυήσεις που πρέπει να χορηγούνται στα μέλη της οικογένειας των πολιτών της ΕΕ/ΕΟΧ¹² και στους Ελβετούς υπηκόους.*

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να χορηγούνται στους δυνάμει αιτούντες θεώρηση:

Για να αποφευχθεί η υποβολή ελλιπών αιτήσεων θεώρησης και οι επανειλημμένες επισκέψεις των αιτούντων στο προξενείο, όλες οι σχετικές πληροφορίες πρέπει να δημοσιοποιούνται το ευρύτερο δυνατόν. Εκτός των γενικών πληροφοριών σχετικά με τις θεωρήσεις, οι πληροφορίες για τον τρόπο υποβολής μιας αίτησης θα πρέπει να διατίθενται σε διάφορες γλώσσες, και τουλάχιστον στην/στις επίσημη/ες γλώσσα/ες της χώρας υποδοχής και σε εκείνη/ες του σχετικού κράτους. Αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει να διατίθενται ευρέως και να αναρτώνται με ορατό τρόπο εκτός του κτιρίου ή στον περίβολό του καθώς επίσης στους ιστοτόπους.

4.2. Θα πρέπει να παρέχονται επίσης οι ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κατόχων θεώρησης:

- η απλή κατοχή θεώρησης δεν παρέχει αυτόματο δικαίωμα εισόδου και ο κάτοχος θεώρησης είναι υποχρεωμένος να επιδειξεί στα εξωτερικά σύνορα τα αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν την εκπλήρωση των προϋποθέσεων εισόδου·
- από τις 5 Απριλίου 2011: οι αρνητικές αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις πρέπει να κοινοποιούνται τον αιτούντα και να είναι δεόντως αιτιολογημένες. Οι αιτούντες των οποίων η αίτηση απορρίπτεται διαθέτουν δικαίωμα προσφυγής. Οι αιτούντες οφείλουν επίσης να ενημερώνονται για τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουν σε περίπτωση προσφυγής, συμπεριλαμβανομένης της αρμόδιας αρχής, καθώς και για την προθεσμία άσκησης ενδίκου μέσου·).
- η σφραγίδα που ορίζει ότι μία αίτηση είναι παραδεκτή δεν έχει νομικές συνέπειες.

4.3. Έντυπο αίτησης

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 11, παράγραφος 6

Πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τα ακόλουθα:

- το έντυπο διατίθεται δωρεάν·
- ο τόπος στον οποίον μπορούν να προμηθευτούν το έντυπο·
- το γεγονός ότι κάθε αιτών οφείλει να υποβάλει ένα συμπληρωμένο έντυπο αίτησης καθώς και ατομικές φωτογραφίες, ακόμα και αν το ίδιο ταξιδιωτικό έγγραφο καλύπτει περισσότερα πρόσωπα·
- η γλώσσα ή οι γλώσσες στις οποίες ο αιτών μπορεί να συμπληρώσει το έντυπο αίτησης.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική όσον αφορά το έντυπο αίτησης:

Για να αποτραπεί το παράνομο εμπόριο των εντύπων αίτησης, αυτά τα τελευταία πρέπει να διατίθενται ευρέως και δωρεάν στα προξενεία και, για παράδειγμα, στα γραφεία των ταξιδιωτικών πρακτορείων, στις αεροπορικές εταιρείες, στις επαγγελματικές οργανώσεις, στα

μορφωτικά ιδρύματα και μέσω του Διαδικτύου.

Παραδείγματα ορθά συμπληρωμένων εντύπων πρέπει να αναρτώνται στα προξενία (και, ει δυνατόν, να δημοσιεύονται στο Διαδίκτυο).

4.4. Δήλωση σχετικά με την προστασία δεδομένων

Νομική βάση: Κανονισμός VIS, άρθρο 37

ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΙΣΧΥΕΙ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΟ VIS ΕΧΕΙ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

4.4.1. Οι αιτούντες και τα πρόσωπα που τους απευθύνουν πρόσκληση και/ή αναλαμβάνουν τα έξοδα διαβίωσης του αιτούντος κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής οφείλουν να ενημερώνονται σχετικά με τα ακόλουθα στοιχεία:

(α) την ταυτότητα του υπευθύνου για τον έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/EK, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων επικοινωνίας·

(β) το σκοπό για τον οποίο γίνεται επεξεργασία δεδομένων στο VIS·

(γ) τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των αρμοδίων αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 3 της απόφασης 2008/633/ΔΕΥ·

(δ) τη διάρκεια διατήρησης των δεδομένων·

(ε) τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της συλλογής δεδομένων για την εξέταση της αίτησης·

(στ) την ύπαρξη δικαιώματος πρόσβασης σε δεδομένα που τους αφορούν και το δικαίωμα να ζητούν διόρθωση ανακριβών δεδομένων που τους αφορούν ή διαγραφή των δεδομένων που τους αφορούν τα οποία υπέστησαν παράνομη επεξεργασία, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να ενημερώνονται για τις διαδικασίες άσκησης αυτών των δικαιωμάτων και για τα στοιχεία επικοινωνίας με τις εθνικές αρχές ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) και στο άρθρο 41 σημείο 1 της οδηγίας 95/46/EK, οι οποίες εξετάζουν τις προσφυγές που αφορούν την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4.4.2. Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να παρέχονται στον αιτούντα γραπτώς όταν τα δεδομένα που είναι απαραίτητα για την δημιουργία ενός φακέλου λαμβάνονται κατά την υποβολή της αίτησης.

4.4.3. Οι συγκεκριμένες πληροφορίες πρέπει να παρέχονται στα πρόσωπα που απευθύνουν πρόσκληση στον αιτούντα και/ή αναλαμβάνουν τα έξοδα διαβίωσης του αιτούντος κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής, στα αποδεικτικά πρόσκλησης, στις δηλώσεις ανάληψης ευθύνης ή στα αποδεικτικά φιλοξενίας που οφείλουν να υπογράψουν. Σε περίπτωση που δεν έχει υπογραφεί κανένα τέτοιο έντυπο από τα εν λόγω πρόσωπα, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρασχεθούν σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 95/46/EK.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις εθνικές αρχές ελέγχου:

Οι συγκεκριμένες πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνονται στη δήλωση σχετικά με την προστασία δεδομένων που συμπεριλαμβάνεται στο έντυπο αίτησης θεώρησης και να γνωστοποιούνται στο ευρύ κοινό μέσω ιστοτόπων και/ή πινάκων ανακοινώσεων.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕΝΓΚΕΝ (ΕΣΣ)

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 22 παράγραφος 3, άρθρο 31 παράγραφος 2 και άρθρο 48

Ο Κώδικας Θεωρήσεων προσδιορίζει το νομικό πλαίσιο που διέπει τις διαδικασίες εξέτασης και λήψης αποφάσεων σχετικά με τις αιτήσεις θεώρησης. Τα προξενεία των κρατών μελών είναι υπεύθυνα για την πρακτική εφαρμογή αυτών των νομικών διατάξεων. Σκοπός του παρόντος κεφαλαίου είναι να χορηγήσει κατευθυντήριες γραμμές για τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών σε τοπικό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του Κώδικα Θεωρήσεων.

1. Αξιολόγηση της ανάγκης να καθοριστεί εναρμονισμένη προσέγγιση ορισμένων ειδικών ζητημάτων.

1.1. Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν (ΕΣΣ), θα αξιολογηθεί η ανάγκη να υπάρξουν τα ακόλουθα:

- εναρμονισμένος κατάλογος δικαιολογητικών εγγράφων·
- εναρμονισμένη προσέγγιση των προαιρετικών απαλλαγών από την καταβολή τελών θεώρησης.

Η ανάγκη αυτής της εναρμόνισης θα προσδιοριστεί από την πλειοψηφία των προξενείων των κρατών μελών σε τοπικό επίπεδο.

1.2. Στο πλαίσιο της ΕΣΣ, πρέπει να υπάρξει συνεργασία σχετικά με:

- την μετάφραση του εντύπου αίτησης στη/στις γλώσσα(ες) της χώρας υποδοχής·
- την κατάρτιση διεξοδικού καταλόγου των ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από την χώρα υποδοχής (συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τα ζητήματα ασφάλειας αυτών των ταξιδιωτικών εγγράφων).

2. Ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο της ΕΣΣ

2.1. Τα προξενεία των κρατών μελών θα καταβάλουν προσπάθειες να εναρμονίσουν

- τα τέλη θεώρησης, εφόσον αυτά ορίζονται σε νόμισμα διαφορετικό του ευρώ·
- τα έξοδα που επιβάλλονται στον ίδιο τόπο από τους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών, στο βαθμό που αυτοί παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική όσον αφορά την αναθεώρηση της συναλλαγματικής ισοτιμίας:

Η συχνότητα της αναθεώρησης της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιείται από τη λογιστική υπηρεσία του προξενείου και οι ενδεχόμενες προσαρμογές των τελών θεώρησης εξαρτώνται από τη σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας του τοπικού νομίσματος σε σχέση με το ευρώ. Η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ πρέπει να επαληθεύεται τουλάχιστον κάθε δύο εβδομάδες, εκτός εάν μπορούν να δικαιολογηθούν συντομότερα

διαστήματα. Τα κράτη μέλη πρέπει να συμφωνήσουν για μία κοινή διαδικασία στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν.

Εάν η συναλλαγματική ισοτιμία του ευρώ που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν είναι διαθέσιμη σε σχέση με κάποιο τοπικό νόμισμα, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη συναλλαγματική ισοτιμία που εφαρμόζεται στις εσωτερικές δημοσιονομικές υποθέσεις τους προκειμένου να υπολογίσουν το ύψος του τέλους θεώρησης στο τοπικό νόμισμα.

2.2. Τα προξενία των κρατών μελών ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τα ακόλουθα

- εισαγωγή ή κατάργηση της αξίωσης προηγούμενης διαβούλευσης για τους υπηκόους ορισμένων τρίτων χωρών ή για ορισμένες κατηγορίες αυτών των υπηκόων·
- εισαγωγή ή κατάργηση της αξίωσης σχετικά με την εκ των υστέρων παροχή πληροφοριών για τις θεωρήσεις που εκδίδονται στους υπηκόους ορισμένων τρίτων χωρών ή σε ορισμένες κατηγορίες αυτών των υπηκόων·
- επιλογή των εξωτερικών παρόχων υπηρεσιών·
- διαπίστευση εμπορικών διαμεσολαβητών και ανάκληση αυτής της διαπίστευσης·
- συνεργασία με τις εταιρείες μεταφορών·
- μηνιαίες στατιστικές·
- τοπικές πηγές πληροφοριών.

2.3. Ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις ασφαλιστικές εταιρείες και αξιολόγηση των προϊόντων που προσφέρονται στον τομέα της ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης

Οι επαληθεύσεις που περιγράφονται στο παρόν τμήμα αφορούν τις ταξιδιωτικές ιατρικές ασφαλίσεις που προτείνονται από τις ασφαλιστικές εταιρείες και όχι το ατομικό ασφαλιστήριο που προσκομίζεται από τους αιτούντες.

Πρέπει να ελέγχεται το κατά πόσον οι ασφαλιστικές εταιρείες που προτείνουν ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση αναλαμβάνουν πράγματι την ευθύνη των δηλωθέντων ατυχημάτων που έγιναν στα κράτη μέλη και κατά πόσον η νομοθεσία της χώρας στην οποία η ασφαλιστική εταιρεία είναι εγκατεστημένη επιτρέπει τις χρηματοοικονομικές μεταφορές προς άλλες χώρες. Οι συμβάσεις αμοιβαίας ασφάλισης που συνάπτονται με εταιρείες εγκατεστημένες στο έδαφος των κρατών μελών δεν αποτελούν πάντα τη λύση. Σε ορισμένες τρίτες χώρες, η εθνική νομοθεσία απαγορεύει συμβάσεις αυτού του είδους. Πρέπει ως εκ τούτου να προσδιοριστεί το κατά πόσον οι τοπικές ασφαλιστικές εταιρείες είναι πράγματι σε θέση να εξοφλήσουν οικονομικές υποχρεώσεις σε άλλες χώρες, επειδή αυτό το στοιχείο είναι απαραίτητο όταν πρόκειται να συνδράμουν έναν δυνάμει κάτοχο θεώρησης στο έδαφος των κρατών μελών. Πρέπει ιδιαιτέρως να ελέγχεται το κατά πόσο προσδιορίζεται τοπικός αντιπρόσωπος στο ασφαλιστήριο.

Πρέπει επίσης να επαληθεύεται η στάθμιση των διαφόρων κινδύνων επειδή οι ασφαλιστικές εταιρείες προσδιορίζουν συχνά στο ασφαλιστήριο το ακριβές ασφαλιζόμενο ποσό για κάθε κίνδυνο. Ακόμα και αν το σύνολο των ασφαλισμένων ποσών για τους διάφορους κινδύνους ανέρχεται σε 30 000 EUR, το συνολικό ποσό της κάλυψης μπορεί να είναι παραπλανητικό. Η ασφαλιστική εταιρεία μπορεί να υπερβάλει τεχνητά την κάλυψη λιγότερο ακριβών κινδύνων (για παράδειγμα διοικητικά έξοδα) και, αντίστροφα, να προβλέπει κατώτερα ποσά για κινδύνους που μπορεί να είναι πιο δαπανηροί (για παράδειγμα νοσοκομειακά έξοδα και έξοδα επαναπατρισμού). Αυτά τα ασφαλιστήρια συμβόλαια πρέπει να θεωρούνται ανεπαρκή.

Τα προξενεία πρέπει να έχουν συνείδηση του γεγονότος ότι τα ασφαλιστήρια συμβόλαια περιλαμβάνουν συχνά παραπομπές σε σημαντικούς αποκλεισμούς ή περιορισμούς που συνδέονται με ορισμένες δραστηριότητες, ασθένειες, κ.λπ, οι οποίοι περιορίζουν την προσφερόμενη κάλυψη ή την αποκλείουν ολοκληρωτικά. Αυτά τα ασφαλιστήρια συμβόλαια θα πρέπει επίσης να θεωρούνται ανεπαρκή. Κατάλληλες προειδοποιήσεις πρέπει να δημοσιεύονται στους ιστοτόπους και τους πίνακες ανακοινώσεων των προξενείων, στους τόπους των εξωτερικών παρόχων υπηρεσιών και των επίτιμων προξένων.

Η ταξιδιωτική ασφάλιση ασθένειας καλύπτει τα ενδεχόμενα έξοδα επαναπατρισμού για ειδικούς λόγους, την έκτακτη ιατρική φροντίδα και/ή την έκτακτη νοσοκομειακή περίθαλψη ή τον θάνατο, κατά τη διάρκεια της/των παραμονής/ών του αιτούντος στην επικράτεια των κρατών μελών και όχι καθόλη τη διάρκεια ισχύος της θεώρησης.

Παραδείγματα: Υπήκοος τρίτης χώρας υποβάλλει αίτηση θεώρησης για παραμονή 14 ημερών, δηλ. 14-28 Μαΐου. Η ασφαλιστική εταιρεία θα πρέπει να του προτείνει ανάλογη ταξιδιωτική ασφάλιση ασθένειας, η οποία θα ισχύει για 14 ημέρες στο πλαίσιο της διάρκειας ισχύος της θεώρησης.

Θα πρέπει να επαληθεύεται ότι η ασφάλεια του αιτούντος καλύπτει πράγματι την επιτόπια συνδρομή (ιατρικά έξοδα και έξοδα επαναπατρισμού, κ.λπ), η οποία πρέπει να διακρίνεται από την επιστροφή των εξόδων που θα πραγματοποιηθεί μόνο μετά την επιστροφή του ενδιαφερομένου. Εάν η ασφάλεια καλύπτει μόνο την *εκ των υστέρων* επιστροφή των εξόδων, αυτό θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση το στόχο της υποχρέωσης, που συνίσταται στο να αποφευχθεί η ανάγκη των κρατών μελών να χρησιμοποιήσουν δημόσιους πόρους για να καλύψουν τα ιατρικά ή άλλα έξοδα του κατόχου της θεώρησης. Εξάλλου, προϊόντα αυτού του είδους δίνουν, εσφαλμένα, την εντύπωση στους αιτούντες θεώρηση ότι τυγχάνουν της κατάλληλης προστασίας.

Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, θα πρέπει να υπάρχει ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις ασφαλιστικές εταιρείες που προσφέρουν επαρκή ταξιδιωτική ασφάλιση ασθένειας, μετά από επαλήθευση του είδους κάλυψης και του ποσού της ενδεχόμενης απαλλαγής.

Συνιστώμενη βέλτιστη πρακτική για την αξιολόγηση των προτεινόμενων ασφαλιστηρίων:

Ορισμένα ασφαλιστήρια προβλέπουν ότι ο ασφαλιζόμενος καλύπτει ο ίδιος ένα ορισμένο ποσό, δηλαδή ένα ποσό «ίδιας συμμετοχής». Αν το ποσό αυτής της ίδιας συμμετοχής είναι ιδιαίτερα υψηλό, η πραγματικά προσφερόμενη κάλυψη από την ασφάλεια τίθεται υπό αμφισβήτηση. Παρά το γεγονός ότι είναι αδύνατον να απαγορευθούν πρακτικές αυτού του είδους στο πλαίσιο της νομοθεσίας που αφορά τη χορήγηση θεωρήσεων, κάθε εταιρεία που επιδίδεται σε τέτοιες πρακτικές θα πρέπει να καταγγέλλεται.

3. Αξιολόγηση μεταναστευτικών κινδύνων και/ή κινδύνων για την ασφάλεια βάσει ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με:

- τη χρήση πλαστών ή παραποιημένων εγγράφων,
- τις διαδρομές παράνομης μετανάστευσης,
- τις απορρίψεις/τα ποσοστά απορρίψεων (σε συνδυασμό με την ανταλλαγή στατιστικών).

4. Διάρθρωση και οργάνωση της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν (ΕΣΣ)

Νομική βάση, Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 48, παράγραφοι 4-6

4.1. Συσκέψεις

Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, διοργανώνονται τακτικά συσκέψεις μεταξύ των αντιπροσωπειών των κρατών μελών και της αντιπροσωπείας της Ένωσης. Αυτές οι συσκέψεις συγκαλούνται από την αντιπροσωπεία της ΕΕ στον αντίστοιχο τόπο δικαιοδοσίας της, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά μετά από αίτηση της Επιτροπής.

Στόχος των συνεδριάσεων είναι να εξετάζουν ιδιαίτερα τα επιχειρησιακά ζητήματα που συνδέονται με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής θεωρήσεων. Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν μπορούν να διοργανωθούν συνεδριάσεις που να αφορούν μόνο ένα θέμα καθώς και να συσταθούν επιμέρους ομάδες για τη μελέτη ειδικών ζητημάτων.

4.2. Συμμετέχοντες

Προσκλήσεις στις συσκέψεις που αφορούν την ΕΣΣ πρέπει να αποστέλλονται στους αντιπροσώπους των προξενείων των κρατών μελών της ΕΕ και των συνδεδεμένων κρατών που εφαρμόζουν την κοινή πολιτική θεωρήσεων, καθώς και στους αντιπροσώπους των κρατών μελών της ΕΕ που δεν την εφαρμόζουν ακόμα πλήρως.

Οι αντιπρόσωποι τρίτων χωρών (συμπεριλαμβανομένης της χώρας υποδοχής) μπορούν να προσκαλούνται σε ad hoc βάση, λόγω της τεχνογνωσίας και των πληροφοριών που διαθέτουν σχετικά με τα ιδιαίτερα ζητήματα που επιθυμεί να εξετάσει η ΕΣΣ σε σχέση με τις θεωρήσεις.

4.3. Εκθέσεις

Καταρτίζονται συστηματικά και διανέμονται σε τοπικό επίπεδο περιληπτικές εκθέσεις των συσκέψεων επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν. Η αντιπροσωπεία της ΕΕ μπορεί να αναθέσει τη σύνταξη των εκθέσεων σε κράτος μέλος. Τα προξενεία κάθε κράτους μέλους διαβιβάζουν την κοινή έκθεση στις κεντρικές αρχές τους.

4.4. Διαδικασία που ακολουθείται μετά την αξιολόγηση της ανάγκης εναρμόνισης των πρακτικών

- 4.4.1. Αν στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν έχει διαπιστωθεί η ανάγκη εναρμόνισης σε τοπικό επίπεδο και, ιδιαίτερα, αν έχει καταρτιστεί εναρμονισμένος κατάλογος σε τοπικό επίπεδο, η αντιπροσωπεία της ΕΕ διαβιβάζει τον κατάλογο

αυτό στην επιτροπή θεωρήσεων. Η επιτροπή θεωρήσεων θα τον εξετάσει και θα θεσπισθούν επίσημα οι εναρμονισμένες πρακτικές με απόφαση της Επιτροπής, υπό την επιφύλαξη ευνοϊκής γνώμης της επιτροπής θεωρήσεων.

- 4.4.2. Αν, στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, **δεν έχει** διαπιστωθεί η ανάγκη εναρμόνισης σε τοπικό επίπεδο, αυτό πρέπει να αναφερθεί στην κοινή έκθεση των συνεδριάσεων που αναφέρεται στο σημείο 4.3. Η αντιπροσωπεία διαβιβάζει τη συγκεκριμένη έκθεση στην επιτροπή θεωρήσεων προς αξιολόγηση.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρα 40 – 44

Θεμελιώδεις αρχές

Η υποχρέωση θεώρησης επιβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της στους υπηκόους τρίτων χωρών. Η παραλαβή των αιτήσεων πρέπει να οργανώνεται κατά τρόπο που να μην αποτελεί εμπόδιο.

Ανεξάρτητα από τις λεπτομέρειες που επιλέγονται από ένα κράτος μέλος για την οργάνωση της παραλαβής των αιτήσεων θεώρησης, είναι υποχρεωτική η τήρηση των ακόλουθων αρχών:

- όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν παρουσία ή να εκπροσωπούνται για θέματα θεωρήσεων σε όλες τις τρίτες χώρες οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης (πρόκειται για μακροπρόθεσμη προοπτική)·
- η παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης πρέπει να οργανώνεται κατά τρόπο που ο αιτών να είναι υποχρεωμένος να παρουσιάζεται μόνον σε έναν τόπο για να υποβάλει την αίτησή του (αρχή της «μιας στάσης» (one stop principle))·
- οι ρυθμίσεις υποδοχής για τους αιτούντες θεώρηση θα πρέπει να επιδεικνύουν τον απαιτούμενο σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια·
- η παραλαβή αιτήσεων από εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών αποτελεί έσχατη λύση, η οποία δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται παρά μόνον όταν οι άλλες μορφές διοργάνωσης ή συνεργασίας με τα κράτη μέλη αποδεικνύονται ακατάλληλες για το συγκεκριμένο κράτος μέλος («αρχή της ιεραρχίας»)·
- ο αιτών πρέπει να έχει πάντα το δικαίωμα να υποβάλει την αίτησή του απευθείας στο προξενείο, κυρίως σε περίπτωση συνεργασίας με εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών («αρχή άμεσης πρόσβασης»)·
- Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο (προτίθενται) να διοργανώσουν την παραλαβή των αιτήσεων σε κάθε προξενική υπηρεσία. Η Επιτροπή θα δημοσιεύει αυτές τις πληροφορίες («αρχή διαφάνειας»).

Κατά συνέπεια, τηρώντας αυτούς τους βασικούς κανόνες, το κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να οργανώσει την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής βιομετρικών στοιχείων, είτε στις προξενικές εγκαταστάσεις του, σε συνεργασία με ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, είτε αναθέτοντας μέρος αυτών των καθηκόντων σε εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών.

1. Ιεραρχία μεταξύ των διαφόρων μορφών οργάνωσης

Το κράτος μέλος οφείλει είτε να χρησιμοποιεί επαρκείς ανθρώπινους πόρους και τεχνικές για να εξασφαλίσει την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης στα προξενεία του είτε να ζητά να εκπροσωπείται από κάποιο άλλο κράτος μέλος με σκοπό την εξέταση των αιτήσεων θεώρησης. Μία άλλη λύση συνίσταται, για το κράτος μέλος, να συνεργάζεται με ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σε συγκεκριμένο τόπο για την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης,

υπό τη μορφή περιορισμένης εκπροσώπησης, συστέγασης ή κοινού κέντρου υποβολής αιτήσεων.

Η συνεργασία με εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών για την παραλαβή των αιτήσεων, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης βιομετρικών στοιχείων, δεν πρέπει να προβλέπεται παρά μόνον εάν μία από τις προαναφερόμενες μορφές συνεργασίας αποδεικνύεται ακατάλληλη για το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Τοιουτοτρόπως, πριν αποφασίσει να αναθέσει την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης σε εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών, το κράτος μέλος οφείλει να εξετάζει τις διάφορες δυνατότητες συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών προκειμένου να διαπιστώσει το κατά πόσον αυτές είναι πρόσφορες ή μη (βλ. σημείο 4.1).

Ανεξάρτητα από την επιλεγείσα μορφή, πρέπει να τηρεί την αρχή της «μίας στάσης» (one stop principle). Αυτό συνεπάγεται ότι ο αιτών δεν είναι υποχρεωμένος να παρουσιάζεται αυτοπροσώπως σε διάφορα σημεία για να υποβάλει την αίτησή του (δηλ. υποβολή του εντύπου αίτησης και των δικαιολογητικών εγγράφων που **προϋποθέτει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση** σε συγκεκριμένο τόπο και συγκέντρωση βιομετρικών στοιχείων σε κάποιον άλλο τόπο).

Το γεγονός ότι μπορεί να ζητηθεί από τον αιτούντα να καταβάλει τέλος θεώρησης σε διαφορετικό τόπο (για παράδειγμα, σε τράπεζα) ή ότι μπορεί να κληθεί σε συνέντευξη κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησής του, δεν θεωρείται ως παραβίαση της συγκεκριμένης αρχής.

2. Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών.

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρα 8 και 41

Ένα κράτος μέλος μπορεί να δέχεται να εκπροσωπείται από άλλο κράτος μέλος με σκοπό:

- την εξέταση των αιτήσεων θεώρησης και την έκδοση θεωρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της παραλαβής των αιτήσεων και της συγκέντρωσης βιομετρικών στοιχείων· ή
- αποκλειστικά την παραλαβή των αιτήσεων και τη συγκέντρωση βιομετρικών στοιχείων.

Αυτή η αποδοχή πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο διμερούς συμφωνίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων κρατών μελών. Το άρθρο 8 του Κώδικα Θεωρήσεων απαριθμεί τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται σ' αυτό το είδος συμφωνίας.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν να συνεργάζονται στο πλαίσιο συστέγασης ή κοινού κέντρου υποβολής αιτήσεων. Και στις δύο περιπτώσεις, τα έντυπα αίτησης και όλα τα σχετικά δεδομένα, κυρίως τα βιομετρικά στοιχεία, παραλαμβάνονται και αποστέλλονται στο αρμόδιο προξενείο προς εξέταση.

Αν η συστέγαση πραγματοποιείται στο προξενείο ενός κράτους μέλους, αυτό απολαμβάνει αυτόματα προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται από τη σύμβαση της Βιέννης¹². Όταν δημιουργείται ένα κοινό κέντρο υποβολής αιτήσεων σε τόπους που δεν καλύπτονται από

¹² Πλήρης τίτλος: Σύμβαση της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων της 24^{ης} Απριλίου 1963.

διπλωματική προστασία, όπως για παράδειγμα ένα εντελώς νέο κτίριο, πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στους κανόνες διαβίβασης δεδομένων (βλ. το σημείο 5).

Η δημιουργία ενός τέτοιου κέντρου προϋποθέτει ότι ένα κράτος μέλος αναλαμβάνει την ευθύνη του σχεδίου, κυρίως όσον αφορά τη διοικητική μέριμνα και τις προξενικές/διπλωματικές σχέσεις με τη χώρα υποδοχής.

3. Προσφυγή σε επίτιμους προξένους με αποκλειστικό καθήκον την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων άρθρο 42

Διακρίνουμε δύο καταστάσεις, που εξαρτώνται από το νομικό καθεστώς του επίτιμου προξένου.

Σε περίπτωση που ο επίτιμος πρόξενος είναι δημόσιος υπάλληλος κράτους μέλους, οι ισχύουσες απαιτήσεις είναι **συγκρίσιμες** με εκείνες που θα εφαρμόζονταν αν τα καθήκοντα ασκούσαν από το προξενείο του.

Σε περίπτωση που ο επίτιμος πρόξενος δεν είναι δημόσιος υπάλληλος κράτους μέλους, το σύνολο των καθηκόντων που πρέπει να ασκεί περιλαμβάνονται στο παράρτημα X του κώδικα θεωρήσεων, εξαιρουμένων των διατάξεων που περιλαμβάνονται στο σημείο Δ, στοιχείο γ), του εν λόγω παραρτήματος.

4. Συνεργασία με εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 43 και παράρτημα X

Το παρόν κεφάλαιο αφορά τη συνεργασία κρατών μελών με εμπορικούς διαμεσολαβητές (βλ. το μέρος I, κεφάλαιο 3).

Τα διάφορα καθήκοντα που μπορούν να εκπληρώνονται από εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών απαριθμούνται στο άρθρο 43 παράγραφος 6 του Κώδικα Θεωρήσεων. Ο ίδιος πάροχος μπορεί να εκτελεί ένα ή περισσότερα από αυτά τα καθήκοντα.

Ο πάροχος δεν είναι εξουσιοδοτημένος να συμμετέχει καθ' οιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

4.1. Προϋποθέσεις

Η παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης μπορεί να ανατεθεί εξωτερικά τηρουμένων δύο προϋποθέσεων:

Πρώτον, πρέπει να δικαιολογείται από ειδικές περιστάσεις ή λόγους σχετικούς με την επιτόπια κατάσταση:

Παραδείγματα:

- ο υψηλός αριθμός αιτούντων που συνεπάγεται απαράδεκτο χρόνο αναμονής, απαράδεκτες προθεσμίες για τη συγκέντρωση των αιτήσεων ή απαράδεκτες συνθήκες υποδοχής·
- η απουσία άλλων λύσεων για να εξασφαλιστεί η ικανοποιητική εδαφική κάλυψη της σχετικής τρίτης χώρας (για παράδειγμα, οι αιτούντες οφείλουν να διανύουν μακρινές αποστάσεις λόγω του μεγέθους της χώρας, ή οι υποδομές μεταφορών δεν είναι επαρκώς ανεπτυγμένες)·
- οι προϋποθέσεις ασφάλειας στην σχετική τρίτη χώρα (για παράδειγμα η πρόσβαση στα προξενεία περιορίζεται από τις τοπικές αρχές).

Δεύτερον, δεδομένου ότι η εξωτερική ανάθεση αποτελεί έσχατη λύση, τα κράτη μέλη οφείλουν προηγουμένως να εξετάζουν άλλες δυνατές μορφές συνεργασίας (βλ. εξίσου το σημείο 1).

Στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν, πρέπει να ανταλλάσσονται πληροφορίες σχετικά με την απόφαση εξωτερικής ανάθεσης της παραλαβής των αιτήσεων θεώρησης ή της επιλογής εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών. Αυτό παρέχει τη δυνατότητα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη να συνεργάζονται με τον ίδιο εξωτερικό πάροχο υπηρεσίας.

4.2. Περιεχόμενο της σύμβασης μεταξύ του κράτους μέλους και του εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών

Η συνεργασία με εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών βασίζεται σε νομική πράξη που περιλαμβάνει σειρά ελάχιστων απαιτήσεων, και, συγκεκριμένα, εκείνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Χ του Κώδικα Θεωρήσεων. Τόσο το κράτος μέλος όσο και ο πάροχος οφείλουν να ικανοποιούν αυτές τις απαιτήσεις.

Ιδιαίτερα, τα κράτη μέλη παραμένουν υπεύθυνα για τη συμμόρφωση με τους κανόνες προστασίας δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 28 της οδηγίας 95/46/EK. Προς το σκοπό αυτό, η επεξεργασία και η διαβίβαση δεδομένων οφείλουν να είναι ασφαλείς, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Κώδικα Θεωρήσεων (βλ. το σημείο 5).

Το κράτος μέλος οφείλει να ελέγχει τις δραστηριότητες του εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών προκειμένου να εξασφαλίσει ότι συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στη σύμβαση, όπως ορίζει το άρθρο 43 παράγραφος 11 τελευταίο εδάφιο του κώδικα θεωρήσεων.

4.3. Τέλος εξυπηρέτησης

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 17

Ως θεμελιώδης αρχή, τέλος εξυπηρέτησης μπορεί να χρεώνεται σε αιτούντα που χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών μόνον εάν συνεχίζει να του παρέχει την εναλλακτική λύση άμεσης πρόσβασης σε προξενείο, όπου αξιώνονται τέλη θεώρησης (βλ. το σημείο 4.4).

Η συγκεκριμένη αρχή εφαρμόζεται σε όλους τους αιτούντες, ανεξαρτήτως των καθηκόντων που εκπληρώνονται από τον εξωτερικό πάροχο υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων των

αιτούντων που απαλλάσσονται της υποχρέωσης θεώρησης, όπως τα μέλη της οικογένειας πολίτη της ΕΕ ή Ελβετού υπηκόου ή για ορισμένες κατηγορίες προσώπων που δικαιούνται μείωσης τελών. Αυτό συμπεριλαμβάνει επίσης τα παιδιά ηλικίας 6 έως 12 ετών και τα πρόσωπα που απαλλάσσονται από την καταβολή τελών δυνάμει συμφωνίας απλούστευσης του καθεστώτος θεωρήσεων. Κατά συνέπεια, αν ένας αιτών που υπάγεται σε μία από αυτές τις κατηγορίες χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις ενός εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών, θα πρέπει να καταβάλει τα τέλη εξυπηρέτησης.

Αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών να μεριμνούν ώστε το τέλος εξυπηρέτησης που επιβάλλεται σε έναν αιτούντα να είναι ανάλογο προς τα έξοδα που βαρύνουν τον εξωτερικό πάροχο υπηρεσίας, να αντανακλά δεόντως τις υπηρεσίες που προσφέρονται από τον εξωτερικό πάροχο και να προσαρμόζεται στις τοπικές συνθήκες.

Σχετικά με το θέμα, το ποσό αυτού του τέλους εξυπηρέτησης πρέπει να συγκρίνεται με τις συνήθως καταβαλλόμενες για παρόμοιες υπηρεσίες τιμές στην ίδια χώρα/στον ίδιο τόπο. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία που έχουν σχέση με τις τοπικές συνθήκες, όπως το κόστος διαβίωσης ή η προσβασιμότητα των υπηρεσιών.

Όσον αφορά τα τηλεφωνικά κέντρα, πρέπει να εφαρμόζεται η επιτόπια τιμή όσον αφορά τον χρόνο αναμονής που προηγείται της μεταφοράς της κλήσης του αιτούντος προς έναν τηλεφωνητή. Μόλις πραγματοποιηθεί αυτή η μεταφορά, εφαρμόζεται το τέλος εξυπηρέτησης.

Η εναρμόνιση των τελών εξυπηρέτησης θα εξεταστεί στο πλαίσιο της επιτόπιας συνεργασίας Σένγκεν. Στην ίδια χώρα/στον ίδιο τόπο, δεν πρέπει να υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο τέλος εξυπηρέτησης που επιβάλλεται στους αιτούντες από διάφορους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών ή από τον ίδιο εξωτερικό πάροχο υπηρεσιών που εργάζεται για προξενεία διαφόρων κρατών μελών.

4.4. Άμεση πρόσβαση

Η διατήρηση της δυνατότητας των αιτούντων θεώρηση να υποβάλλουν τις αιτήσεις τους απευθείας στο προξενείο αντί ενός εξωτερικού παρόχου υπηρεσιών συνεπάγεται ότι πρέπει να υπάρχει πραγματική επιλογή μεταξύ αυτών των δύο δυνατοτήτων.

Ακόμα και αν η άμεση πρόσβαση δεν απαιτείται να διοργανώνεται υπό τις ίδιες ή παρόμοιες προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για την πρόσβαση σε πάροχο υπηρεσιών, οι προϋποθέσεις δεν πρέπει να καθιστούν την άμεση πρόσβαση πρακτικά αδύνατη. Ακόμα και αν είναι αποδεκτό ότι ο χρόνος αναμονής που απαιτείται για τον καθορισμό συνάντησης είναι διαφορετικός στην περίπτωση της άμεσης πρόσβασης, ο συγκεκριμένος χρόνος δεν πρέπει να είναι τόσο μακρύς ώστε να καθιστά την άμεση πρόσβαση πρακτικά αδύνατη.

Πρέπει να ανακοινώνονται με σαφήνεια στο κοινό οι διάφορες λεπτομέρειες για την υποβολή αίτησης θεώρησης, συμπεριλαμβανομένης της σαφούς ενημέρωσης όσον αφορά την επιλογή και το κόστος των συμπληρωματικών υπηρεσιών του εξωτερικού παρόχου υπηρεσίας (βλ. μέρος II, σημείο 4.1).

5. Διαβίβαση δεδομένων

Νομική βάση: Κώδικας Θεωρήσεων, άρθρο 44

Ανεξάρτητα από τις οργανωτικές λεπτομέρειες που επιλέγονται από ένα κράτος μέλος για την παραλαβή των αιτήσεων θεώρησης, πρέπει να εξασφαλίζεται πλήρως η ασφαλής επεξεργασία των δεδομένων.

Ιδιαίτερα, σε περίπτωση συνεργασίας με άλλα κράτη μέλη ή με εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών ή προσφυγής σε επίτιμους προξένους, η διαβίβαση των δεδομένων πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο κρυπτογράφησης όπως προβλέπεται στο άρθρο 44 του Κώδικα Θεωρήσεων, ανεξάρτητα από το χρησιμοποιούμενο μέσο διαβίβασης.

Δεν θα επιτρέπεται διασυνοριακή διαβίβαση δεδομένων στις τρίτες χώρες στις οποίες απαγορεύεται η κρυπτογράφηση.

Σε παρόμοιες περιπτώσεις, μπορεί να επιτρέπεται μόνο η υλική διαβίβαση των δεδομένων σε ηλεκτρονικό υπόβαθρο, στο βαθμό που αυτά διαβιβάζονται σε πλήρως κρυπτογραφημένη μορφή και που η διαβίβαση πραγματοποιείται από προξενικό υπάλληλο κράτους μέλους.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μεταφορά αυτή θα απαιτούσε τη λήψη δυσανάλογων ή παράλογων μέτρων, μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναλλακτικές λύσεις για να εξασφαλιστεί η ασφαλής διαβίβαση των δεδομένων, για παράδειγμα μέσω εγκατεστημένων στη σχετική τρίτη χώρα ιδιωτικών φορέων με πείρα στην ασφαλή μεταφορά ευαίσθητων εγγράφων και δεδομένων.

Προκειμένου να εξετασθεί ο δυσανάλογος ή παράλογος χαρακτήρας των μέτρων, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία: απόσταση που πρέπει να διανυθεί, ασφάλεια της μεταφοράς, αριθμός των σχετικών αιτήσεων, διαθεσιμότητα πόρων και δυνατότητα μεταφοράς των δεδομένων από προξενείο άλλου κράτους μέλους.

Όσον αφορά την προσαρμογή του επιπέδου ασφάλειας σε συνάρτηση με το βαθμό ευαισθησίας των δεδομένων, κάθε δεδομένο που εμπεριέχει τον κίνδυνο ταυτοποίησης του αιτούντος ή της χώρας υποδοχής και/ή αποκάλυψης της εθνικής καταγωγής τους ή των πολιτικών ή θρησκευτικών απόψεών τους πρέπει να θεωρείται ως ευαίσθητο.